

Spelen, bewegen en plezier hebben

door Guus Geebel

Jeannette Groenewoud (52) is gek op natuur, beesten en kinderen. Ze woont op de droomplek van haar leven. Daar begeleidt zij kinderen met een beperking, bij wie het spelenderwijs stimuleren van ontwikkeling een wens is. Zij doet dit werk dus thuis in Lage Vuursche, in een natuurrijke omgeving en met veel dieren. Haar ambitie om leven, wonen en werken tot één te maken maakt zij daarmee waar.

Jeannette is geboren en opgegroeid in Bussum. 'Ik speelde vroeger al heel graag en regisseerde de buurt. Dat spelen ben ik nog steeds niet kwijtgeraakt.' Zij heeft negen jaar als dramatherapeut met kinderen en jongeren in de jeugdhulpverlening bij het RIAGG in Apeldoorn gewerkt. Dat was vooral met kinderen met psychische problemen. 'Het mooie daar was dat het mogelijk bleef om eigen initiatieven te ontwikkelen. Ik ben begonnen met kinderen van de basisschool leeftijd en ging geleidelijk aan met pubers en gezinnen aan de slag. Er was goed overleg met degenen die met de ouders werkten, dat maakte

naar de kinderen toe. 'Het plezierige was dat ook daar weer werd gekeken naar je kwaliteiten en mogelijkheden. Een van de mogelijkheden die ik met me meenam was deze plek. Sherpa vond het prima als ik kinderen mee naar huis nam. Dat gaf ook ouders de mogelijkheid even hun eigen gang te gaan. Dit gebeurde steeds vaker en toen ben ik de mogelijkheden gaan onderzoeken om zelfstandig te gaan werken. Het leek me geweldig om deze droomplek te kunnen delen met anderen en in mijn geval met kinderen. We zijn toen de schuur gaan herbouwen en gaan inrichten tot speelruimte. Ik doe het werk, onder

werkte heel erg met fysieke bewegingsspelletjes. Daar bereikte ze veel mee bij de kinderen. Toen ik voor mezelf met dit werk begon ben ik haar naam op internet gaan opzoeken. Het bleek dat er een cursus bestond over haar methode. Die ben ik gaan volgen en van daaruit is ook mijn idee gegroeid om die methode hier te gaan toepassen. Het werkt het beste als je dat in een groepje doet.'

Cursus met ouders en kinderen

Jeannette werkt niet alleen met kinderen met een lichamelijke of een verstandelijke beperking, maar ook met autistische kinderen. 'Die leren

Dieren spelen een grote rol bij Ruimte om te spelen.

blijft in feite hetzelfde.' Jeannette volgt op dit moment een training bij Coletta de Bruin, die specialist is in het werken met autisten.

Inspiratie

'Gedurende de dag wordt er van alles van de kinderen gevraagd. Ze kunnen hier wel zelf hun eigen tempo bepalen en het roer in handen houden', aldus Jeannette Groenewoud. Ze vertelt over een ervaring met twee kinderen die samen kwamen. 'Het jongetje wilde dolgraag door de plassen lopen en het bos in, terwijl het meisje graag met poppen wilde spelen. Zij wilde bezig zijn met kleine dingen, in een besloten omgeving. Dan is dat even lastig. Dan denk je ze beter individueel kunt hebben, maar tegelijkertijd zag ik dat ze elkaar over en weer beïnvloedden. Ik zag dat de mogelijkheden die hij aanreikte met het rennen door de plassen, haar meer durf gaf. Dat zou ik nooit voor elkaar hebben gekregen. Van een ander kind nemen ze dat wel over. Kinderen inspireren mij ook. Het jongetje dat graag het bos ingaat, sleept graag met dingen. Ik vroeg me af hoe we zouden kunnen slepen en toch iets met elkaar hebben, samenwerken dus. Ik bond een touw aan een emmer en dat sleepten we door het bos. Bij een buis onder een pad gingen, hij aan de ene kant en ik aan de andere kant, die emmer zodanig door die buis bewegen, dat die emmer heen en weer ging. Op dat moment denk ik, hier ligt de mogelijkheid om iets van samenwerking teweeg te brengen. Ikzelf zou nooit

op het idee gekomen zijn om met een emmer en een touw te gaan spelen.'

Uitdagen, aanmoedigen en begrenzen

Met mijn inbreng ondersteun ik, daag ik uit, moedig ik aan en begrenns ik, is het motto van Jeannette Groenewoud. Het begrenzen licht ze toe met een voorval waarbij ze gedwongen werd haar grenzen te stellen. 'Er is een meisje dat heel graag de touwtjes in handen neemt. Wanneer ze op het paard zit straalt ze dat ook uit. Zo van ik zit op een groot beest en hij moet doen wat ik zeg. Dat heeft ze ook met de honden. Op een gegeven moment bond ze een van de honden aan een paal en kwam terug, terwijl de hond aan de paal moest blijven. Op dat moment moet ik zeggen, dat gaan we niet doen. Yuri wil graag bij ons zijn.' Jeannette vertelt ook over een jongetje dat in eerste instantie bang was voor de honden. Nu accepteert hij dat ze erbij horen. 'Hij wilde zelfs toen hij met zijn ouders in de supermarkt was hondenkoekjes voor de honden kopen, terwijl ze zelf geen honden hebben. Hij moet wel altijd even wennen. Als hij weggaat is hij er alweer mee vertrouwd.' Jeannette vindt het belangrijk dat er een klik mogelijk is tussen haar en het kind. De omstandigheden moeten het kind handvatten bieden om zich verder te ontwikkelen. 'Ik vind het belangrijk om aan te sluiten bij het kind en zijn behoeften.'

Informatie is te vinden op <http://www.ruimteomtespelen.nl>.

Verkleeden hoort er ook bij, hier speelt Jeannette Groenewoud een heks.

het erg prettig daar. Na verloop van tijd ontstond de behoefte om ook iets met volwassenen te gaan ondernemen. Ik ben toen in Arnhem een opleiding voor amateur toneelregisseur gaan volgen.'

Zelfstandig

Vijf jaar geleden kwam Jeannette met man en zoon aan de Stulpseleaan in Lage Vuursche wonen. Ze ging toen bij de thuisondersteuning van Sherpa werken. Sherpa ondersteunt mensen met een lichamelijke of verstandelijke beperking in de Gooi- en Vechtstreek. De thuisondersteuning werkt vaak bij mensen thuis ter ontlasting van de ouders en doet begeleiding

de naam Ruimte om te spelen, nu een half jaar zelfstandig en begeleid mensen met een PGB (persoonsgebonden budget).

Veronica Sherborne

Nu zij zelfstandig werkt vindt Jeannette het van belang dat zij, om zichzelf te blijven ontwikkelen, input van buiten krijgt. 'Want dat team van Sherpa is er nu niet meer, hoewel ik nog wel contacten heb. Ik heb ooit een workshop gevolgd bij Veronica Sherborne, die in 1990 is overleden. Die workshop is me altijd bijgebleven. Op dat moment was ik heel druk met creatief therapeut zijn. Sherborne

toch, door het bezig zijn met een spelletje, omgaan met contact. Ze leren op die manier dit voor hen moeizame gebied te ontwikkelen. Met een collega, die de cursus over de methode Veronica Sherborne ook heeft gevolgd, ga ik met ouders en kinderen een cursusronde draaien. Kleinschalig zodat je alle ruimte hebt om allerlei dingen te doen. Op zaterdag 4 oktober organiseren we een kennismakingsochtend waar ouders kunnen komen kijken, vragen stellen en kunnen bekijken of het iets voor hen is. Vanaf 25 oktober gaan we acht keer met ouders en kinderen aan de slag. Enerzijds doet het iets met de relatie onderling, anderzijds doet het heel veel met het lichaamsbesef van kinderen. Kinderen met een handicap zijn zich vaak niet echt bewust dat ze bijvoorbeeld voeten hebben waar benen aanzitten. Ze staan daardoor ook vaak minder stevig in het leven. Daarom zijn bij de cursus enerzijds de spelletjes op het lichaamsbesef gericht en anderzijds op de relatie.' Jeannette ziet haar werk niet louter als dramatherapie. 'Als dramatherapeut heb ik geleerd te denken vanuit materiaal en mijn materiaal bestond uit dramatische middelen. Nu is mijn materiaal veel meer. Dat kan zijn met paarden bezig zijn, met de honden dingen doen, op de trampoline springen, bewegingsdingen of knutselen. Het maakt niet uit, de gedachtegang

Bij aankomst zorgen honden altijd voor een warm onthaal.

De natuur in ons hart

De herfst begint nu voelbaar dichterbij te sluipen. De nachten worden kouder en de eerste bladval is begonnen. Bij de herfst horen ook spinnen. Deze enorme kruisspin had zich aan mijn tuindeuren vastgekleefd, waardoor ik een prachtige tegenlichtopname kon maken. De volgende dag was hij verdwenen (tekst en foto Annemieke van Zanten).

